

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/68/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2213010228
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2213010228.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov JUDr. Vladimíra Tencera a Mgr. Kristíny Ferenciovej, v trestnej veci obžalovanej Ing. Z. P., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Dunajská Streda proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 13.1.2016, č.k. 4T/61/2013-225, na verejnom zasadnutí konanom dňa 10.11.2016, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie okresného prokurátora sa zamietá.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 13. 1. 2016, č.k. 4T/61/2013-225 bola obžalovaná Ing. Z. P. uznaná za vinnú zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. h) Trestného zákona, na tom skutkovom základe ako je uvedené vo výroku tohto v rozsudku. Za to jej bol uložený podľa § 157 ods. 2 Trestného zákona, s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona, § 36 písm. j), písm. l) písm. n) Trestného zákona a § 38 ods. 3 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov, ktorého výkon jej bol podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 3 roky. Obžalovanej bol zároveň uložený podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 30 mesiacov.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie prokurátor, proti výroku o treste v neprospech obžalovanej. Obžalovaná v zákonnej lehote odvolanie nepodala.

Prokurátor svoje odvolanie odôvodnil tým, že súd nedostatočne vyhodnotil spoločenskú nebezpečnosť konania obžalovanej a tejto za vyššie uvedený prečin, popri treste odňatia slobody v trvaní dvadsiatich mesiacov s podmiennečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu troch rokov, uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá len vo výmere tridsiatich mesiacov. Uložený trest zákazu činnosti považuje prokurátor, vzhľadom na všetky okolnosti prípadu, za neprimerane mierny pokiaľ ide o jeho výšku. Poukazuje na hrubé porušenie pravidiel cestnej premávky zo strany obžalovanej, v dôsledku, ktorého zavinila dopravnú nehodu s ťažkou ujmom na zdraví a v dôsledku, ktorej sa z aktívneho športovca a trénera bojového umenia, stala osoba s trvalým zdravotnými následkami takého rozsahu a charakteru, že je doživotne odkázaná na opateru a sústavnú starostlivosť iných osôb. Trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá v tej výške, v akej bol uložený, nepostihuje predovšetkým spôsobený následok. Prokurátor navrhol, aby krajský súd zrušil padnutý rozsudok vo výroku o treste a sám obžalovanej uložil trest odňatia slobody s podmiennečným odkladom vo výške určenej súdom prvého stupňa, pri súčasnom uložení trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu, ktorého výška bude vzhľadom k následku protiprávneho konania obžalovanej primeraná. V odvolacom konaní, na verejnom zasadnutí prokurátor zotrval na písomne podaných dôvodoch odvolania a navrhol uložiť obžalovanej trest zákazu činnosti najmenej vo výške 5 rokov.

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril i obhajca obžalovanej, ktorý poukazuje najmä na to, že obžalovaná sa v plnej miere k dopravnej nehode priznala a svoj skutok oľutovala a rodine poškodeného sa ospravedlnila a finančne pomáhala. Uvedeného skutku sa dopustila prvýkrát a v mieste nehody išla primeranou rýchlosťou. Podľa obhajcu je potrebné zobrať do úvahy aj to, že poškodený ako cyklista nemal pri jazde na bicykli nasadenú prilbu na hlave a cez plece mal pod touto ku, ktorá mu pri jazde mohla zavádzať. Napadnutý výrok o treste považuje za správny a navrhol, aby krajský súd odvolanie prokurátora zamietol. Na verejnom zasadnutí v odvolacom konaní obžalovaná opätovne vyjadrila ľútosť nad tým, čo z nedbanlivosti poškodenému a jeho rodine spôsobila.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317, ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku v rozsahu v akom bol odvolaním napadnutý a z dôvodov, ktoré odvolateľ uviedol. Zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal prokurátor ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku o treste, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo a dospel k týmto zisteniam.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že pri ukladaní trestu súd zohľadnil u obžalovanej prevahu poľahčujúcich okolností, ktoré odôvodňovali uloženie trestu v tej výške, ako to urobil napadnutým výrokom.

Podľa názoru odvolacieho súdu bol postup prvostupňového súdu pri ukladaní trestu správny a zákonný. Rovnako ako súd, ani prokurátor nenapáda druh uloženého trestu, respektíve spôsob jeho výkonu. Pri zohľadnení všetkých skutkových a právnych zistení bol správne uložený jednak podmienený trest odňatia slobody, ako i trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlo. Spornou sa stala otázka výšky trestu zákazu činnosti, ktorý bol napadnutým výrokom uložený.

Pri rozhodovaní o výške tohto trestu prvostupňový súd právne vzal do úvahy skutočnosť, že na strane obžalovanej boli zistené tri poľahčujúce okolnosti a žiadna priťažujúca okolnosť. Správanie sa obžalovanej v prípravnom konaní, ako i v konaní pred súdom jednoznačne svedčí o tom, že obžalovaná si plne uvedomuje nesprávnosť a škodlivosť svojho konania, za ktoré je trestnoprávne postihnutá. Tento jej vnútorný postoji bol aj navonok manifestovaný tým, že sa jednak ospravedlnila poškodenému a jednak prispela k náhrade škody, ktorá mu bola spôsobená. Rovnako za dôležité považuje odvolací súd i to, že obžalovaná viedla pred spáchaním trestného činu riadny život, teda, že sa nedopustila žiadneho protiprávneho konania, za ktoré by bola trestnoprávne alebo priestupkovou postihnutá. Možno teda konštatovať, že v jej prípade ide o ojedinelé vybočenie z inak riadne vedeného života. Za dôležité tiež treba považovať to, že v čase rozhodovania odvolacieho súdu uplynula od spáchania trestnej činnosti doba viac ako štyroch rokov.

Pri zohľadnení všetkých týchto skutočností považuje odvolací súd uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 30 mesiacov, spoločne s trestom odňatia slobody v trvaní 20 mesiacov, ktorého výkon bol podmienenčne odložený na skúšobnú dobu 3 roky za dostatočný,

ktorý rovnakou mierou splnil účel tak individuálnej, ako i generálnej prevencie. Ukladanie prísneho trestu zákazu činnosti prvopáchateľovi, ktorý si uvedomil nebezpečnosť a škodlivosť svojho konania a snažil sa jeho následky napraviť, by sa minulo účelom, ktorý sleduje ustanovenie § 34 ods. 1 Trestného zákona a bolo by vo väčšej miere vyjadrením pomsty spoločnosti voči páchatelovi za následok, ktorý nedbanlivostným trestným činom spôsobil.

Na základe vyššie uvedených úvah a záverov, dospel odvolací súd k rozhodnutiu, že odvolanie prokurátora je nedôvodné a preto ho podľa § 319 Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.